

som de her ere opstillede, kunne blive trykkende, men det er sikkert, at det ikke er min Mening at ville paalægge Esbjerg Byrder, som Byen ikke kan bære. Jeg har hittil været af den Mening, at det ikke var Tilfældet med de Fordringer, der her stilles.

Den ærede Ordfører fremhævede, at der tidligere havde været en Aftale mellem Sogneraadet og Banerne, og at den burde opretholdes, idet den var gunstigere for Byen, end hvad Udvalget har foreslaaet, men jeg maa gøre opmærksom paa, at den Aftale drejede sig om en ganske anden Ordning, som er opgiven nu. Jeg mener derfor ikke, det er berettiget at paaberaabe sig denne Aftale, som er truffen i en ganske anden Anledning for en Række Aar tilbage, naar Talen her er om at oprette en betydelig Station for Statsbanerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statslaan, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) kom ind paa, maa jeg give det ærede Medlem Ret i, at det, der her er Tale om, i Virkeligheden er at betragte som et nyt Statsbaneanlæg. Dersom man skulde være i Tvivl i saa Henseende, behøver man blot at paaberaabe sig de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) om, at det, der kaldtes „Banegaarden“ i Esbjerg, i Virkeligheden fortjente et ganske andet Navn, idet det slet ikke var berettiget at kalde det Træskur, der fandtes i Esbjerg, for Banegaard. Naar man nu altsaa skrider til at tilvejebringe et saadant Anlæg i Stedet for en interimistisk Banegaard, som man vel nok kan have Lov til at kalde det, der findes i Esbjerg, saa er det vistnok fuldt berettiget at behandle det efter Reglerne om ny Anlæg. Dertil kommer, at det nu ikke alene drejer sig om den Sum, som er nævnt i § 1, nemlig 1,150,000 Kr., men det drejer sig ogsaa om at tilvejebringe et overordentlig betydeligt Areal. Det er 30 Tønder Land, Talen er om at tilvejebringe for Statsbanerne til fremtidige Anlæg af Jærnbaneværksteder, eftersom man i Aarhus mangler Plads til Udvidelse af de derværende Værkstedsbygninger. Denne Grunderhvervelse vil kræve en Forøgelse af det Beløb, der er nævnt i § 1, nemlig 1,150,000 Kr. Hvor stor denne Forøgelse bliver, er man i Øjeblikket ikke i Stand til at angive, men naar der henses til, at Statskassens Beholdning for nærværende Tid er mindre, end den i en meget lang Aarrække har været — som det vil være ærede Medlemmer bekendt af den

trykte Redegørelse derfor, som nylig er bleven omdelt — maa jeg sige, at det vist ikke kan overraske nogen, naar jeg paa Spørgsmaalet om at slette Statslaanparagraffen paa det nuværende Stadium maa tage en meget stærk Reservation. Jeg kan ikke se, hvorledes vi af den forhaanden-værende Beholdning skulde kunne udrede de Beløb, som ville blive nødvendige efter dette Lovforslag. Men det er jo et Spørgsmaal, som jeg har bragt frem for det ærede Udvalg, og Flertallet har fastholdt sit Ønske eller Forlangende om, at Statslaanparagraffen skulde gaa ud. Jeg er i den Henseende ikke Herre over, hvad der bliver vedtaget, og maa altsaa paa dette Stadium indskrænke mig til at udtale, at jeg ikke kan se, hvorledes et saa stort Lovforslag skulde kunne gennemføres, uden at der tilvejebringes Pengemidler ud over dem, som Statskassen i nærværende Øjeblik har Raadighed over. Jeg antager imidlertid, at det Spørgsmaal vil kunne blive Genstand for fornyet Overvejelse, saa at man paa senere Stadier vil kunne blive enig ogsaa om dette Forhold, ligesom man synes at kunne blive enig om hele den øvrige Lov. Det kan vel ikke være Meningen, at dette store Foretagende skulde standses, fordi vi i dette Øjeblik ikke havde de fornødne Midler dertil. Jeg vil derfor anbefale at vedtage Flertallets Ændringsforslag med Undtagelse af Forslaget om at udstemme Lovforslagets § 5, idet jeg saa haaber, at man vil kunne føre Loven igennem selv med den forøgede Udgift og med den Lettelse i Bidraget fra Esbjerg Kommune, som dels ved Regeringsforslaget, dels ved Udvalgets Arbejde er blevet tilvejebragt.

Ordføreren (Bluhme): Jeg har allerede paa et tidligere Stadium og ogsaa i Dag udtalt mig om den Erkendtlighed, som Esbjerg By og jeg som dens Repræsentant maa føle for det Initiativ, den ærede Minister har taget til at føre Lovforslaget frem i den Skikkelse, i hvilken det foreligger. Som Mindretal har jeg i Udvalget og i Betænkningen udtalt, at jeg ønskede, at man kunde have lempet sig yderligere, men jeg har ikke, som den ærede Minister sagde, rettet nogen Bebrejdelse mod ham i saa Henseende. Jeg konstaterede kun, at han ikke var tilbøjelig til at gaa til den yderligere Indrømmelse, der laa i den foreløbige Affattelse af Ændringsforslaget, saaledes som den ærede Minister selv oplæste det. Hvis Lovforslaget bliver vedtaget, som det her er foreslaaet, paaligger det jo Esbjerg at give